

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacrae Regiae Majestatis
Borussicae Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicae, Ordinis Nigrae Aquilae Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XXVI. TIT. X. De Svspectis Tvtoribvs Et Curatoribus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

QUANDO EX FACTO TUTORUM VEL CURATORUM MINOR AGERE VEL CONVENIRI POSSIT?

Qv. *An dolus tutoris pupillis noceat, vel profit?*

RESP. Dolus tutoris nec nocet, nec prodest pupillis; *L. 3. h. L. 4. eod. Laut. pag. 469. verb. Exc. Si ipse pupillus contraxit autore tutore, & locupletior inde factus est, tunc eatenus tenetur, l. 13. §. 7. de Act. emt. l. 3. h. in reliquum tutor. d. §. 7. Si vero tutor solus contraxit cum alio, & dolo fecit, nec utilis in pupillum actio datur, sed directa, solus tutor convenitur, d. l. 13. §. 7. de Act. emt. l. 4. h. id enim ibi videtur per vocem extrinsecus dici.*

An ergo pupillus lucrabitur? Affirmatur; quia non lucratur cum alterius injuria; nam *emtor* pretium recipit a tutore, *tutoris* injuria non est, quam ipse commisit: Secus ergo, si *emtor* a tutore consequi non potest; tunc in subsidium pupillus tenetur, quatenus locupletior factus est. *arg. L. 3. de Trib. act.* Sed & alie actiones, ut *condictio indebiti* &c. salva sunt pupillo.

Hinc non *obstat* *L. 1. h.* ubi pupillus omnino tenetur ex dolo tutoris; nam loquitur textus de eo, qui contraxit tutore autore, uti ita res explicatur in *d. L. 13. §. 7.* vel, loquitur de casu, ubi pupillus rem, dolo tutoris acquisitam *possidet*, adeoque locupletior factus est, & rem a tutore servari potest. *d. L. 1. in fin.*

DE SUSPECTIS TUTORIBUS ET CURATORIBUS.

Qv. I. *An accusatio suspecti tutoris coram ordinario judice fieri possit?*

NEGATUR: Sed est specialis concessio, *Hyp. Inst. §. 4. h.* Nam *Laut. pag. (1)* est instar criminis, quaedam hic fit *accusatio*, *L. 1. §. 1. & 2. 470. verb. ibi: crimen &c. h. t. §. 3. Inst. eod. criminum vero cognitio est specialis concessio. L. 6. pr. de Off. proc. (2)* Non omni magistratu ordinario jus removendi conceditur, sed saltem quibusdam, uti Romæ Prætori, & in provinciis Præsidi. *§. 1. Inst. h. L. 1. §. 11. ad Sct. Ff 2. Turpill.*

Turpill. Unde (3) dubitatum fuit, an Legato Proconsulis competeret, & favore denuin pupillorum receptum est.

Atque ita non obstant textus ab autore allegati in *l. 1. §. 4. h. & l. 4. de Off. ejus, cui mand. est jurisd.* ubi cognitio suspecti aliis mandari potest; ea autem, quæ sunt specialis concessionis, aliis mandari non possunt. *L. 1. pr. de Off. ejus, cui mand. est jur.* Nam expresse utrobique additur, id saltem in favorem pupillorum receptum esse. Hodie omni magistratui etiam inferiori competere potestatem de suspecto tutore judicandi, affirmamus cum *Laut. h. pag. 470. & Copp. L. 1. O. 64. n. 26. & O. 61.* At hoc (1) tantum verum est, si alius in specie magistratus ad id constitutus non est, uti est in Belgio, Palatinatu &c. Quin (2) si quoque alius non est, relicta hæc facultas magistratui ordinario videtur, non quidem vi ordinariæ jurisdictionis, sed tanquam res specialis concessionis; nam ordinarius quoque ea exercet, quæ sub ejus officio regulariter continentur.

Effectu parum interest, nisi quod ea, quæ specialis concessionis sunt, aliis mandari non possint. *d. L. 6.* Sed & si nullum usum in foro res haberet, tamen interest causas rerum distinguere.

Qv. II. *An tutores tantum ob dolum, an etiam propter latam culpam removeri possint?*

Laut. pag. 471. verb. latam sit &c. **R**ESP. Etiam propter latam culpam removeri posse, per text. expr. in *l. 7. §. 1. ff. §. 6. Inst. h.* Idque porro ex *l. 4. §. f. h.* clarum fit, ubi tutores *& ob dolum, & ob ignaviam vel negligentiam*, i. e. latam culpam removeri possunt. *Add. L. 32. ff. de Cond. & dem. Conf. Quarst. §. q.*

OBJ. *L. 3. §. f. h.* ubi qui *ob segnitiam vel rusticitatem, inertiam, simplicitatem, vel ineptiam remotus est*, salva eximiatione removetur, quæ cum sit descriptio doli, videtur, tantum ex dolo aliquem removeri posse.

RESP. Imo ex illa ipsa descriptione apparet, SCTUM loqui de lata culpa; dolo enim non ex rusticitate, simplicitate, inepta &c. sed ex proæresi & malitia committitur.

Qv. III. *An remoti propter latam culpam fiant infames?*

Laut. pag. 471. verb. fit infamis &c. **N**EGATUR, per *§. 6. Inst. h.* ibi: *si suspectus autem remotus, si quidem ob dolum, famosus est, si ob culpam, non aequè*, ergo tantum remotus ob dolum, non ob culpam, fit infamis.

Quod

Quod vero hoc intelligendum sit de remoto ex culpa lata, probatur (1) ex eo, quod ex alia, quam lata culpa remotio fieri non possit, per text. expr. in *l. 7. §. 1. h. & §. f. Inst. h. verb. eos, qui fraudulenter administrant, removendos esse*; (2) propter latam culpam defuncti tutoris hæredes damnari possunt, *l. 1. C. de haer. tut.* neque inde fiunt infames, *l. 6. §. 7. de His, qui not. infam.* ergo ex lata culpa condemnatus non notatur. Sed & (3) propter levi culpam nemo removetur, sed ei curator adjungitur. *§. 5. l. de Curat. ibi: Item si tutor &c. idoneus non sit ad administrandum, nē tamen fraudulenter administrat, solet ei curator adjungi.*

OBJ. (1) Quod voce culpæ simpliciter posita, intelligatur *levis*. Cum igitur in *d. §. 6.* remotus ex culpa non fiat infamis, id videtur intelligendum de remoto ex *levis*; imprimis cum *lata culpa* jam sub voce *doli* comprehendi videatur.

RESP. Hæc omnia ita vera sunt, nisi aliud legibus constitutum appareat.

OBJ. (2) Quod damnati proprio nomine tutelæ fiant infames. *L. 6. §. 7. de His, qui not. infam.*

RESP. Supponuntur ex dolo damnati.

INSTO, quod in *l. 1. ff. de His, qui not. inf. tutelæ* damnati æque infames fiant ac *depositi, mandati & pro socio* damnati, at hi omnes etiam ex lata, quin & *levis culpa* damnati notantur. Vid. *supr. tit. de His, qui not. inf. quæst. 2.*

RESP. In eo conveniunt, quod damnati fiant infames, at in tutela non sufficit damnatio ex culpa, sed ex solo dolo, quia ea non ultro suscipitur, sed ex necessitate.

LIB. XXVII. TIT. I.

DE EXCUSATIONIBUS.

Qv. I. *Intra quod tempus aliquis se excusare debeat?*

RESP. Duplex tempus est, *excusationis & viae.* *Laut pag. 472. verb. intra legitimum &c.*
Praesenti tantum dantur quinquaginta dies *excusationis*, nulli *viae, absentis* triginta dies *excusationis*, & tempus *viae*, nimirum in viginti milliaria mus. *L. 17. §. 2. h.* Pro *praesente* autem habetur qui intra viginti milliaria abest. *§. 16. Inst. h.*

Ff 3

His

